

Wspomnienie o mgr. inż. Władysławie Szczurowskim

Воспоминание о магистре инж. Владиславе Щуровском

Władysław Szczurowski, M.Sc. Eng. Obituary

5 I 1980 r. zmarł w Tarnowie emerytowany kierownik Biura Inspekcji Rzeszowskiego OZLP w Przemyśle mgr inż. Władysław Szczurowski. Urodził się 30 VIII 1885 r. w Krakowie, gdzie też ukończył szkołę powszechną i średnią.

Od sierpnia 1914 r. pełnił w Legionach Polskich służbę wojskową, biorąc udział we wszystkich walkach.

W 1919 r. rozpoczął studia wyższe na Politechnice Lwowskiej, na Oddziale Lasowym, które ukończył w lutym 1924 r.

Pracę zawodową rozpoczął w grudniu 1924 r. w charakterze praktykanta techniczno-leśnego w Dyrekcji Lasów Państwowych we Lwowie, gdzie pełnił obowiązki referenta w Biurze Inspekcji. W listopadzie 1926 r. został przeniesiony do nadleśnictwa Gawłówek w Damienicach na stanowisko adiunkta leśnego. W kwietniu 1929 r. został mianowany nadleśniczym i obowiązki te pełnił kolejno w nadleśnictwach Niebyłów i Wistowa w woj. stanisławowskim do marca 1938 r. Egzamin dla kandydatów na stanowiska I kategorii służby techniczno-leśnej złożył w listopadzie 1930 r. w Ministerstwie Rolnictwa w Warszawie. W marcu 1938 r. został mianowany inspektorem i przeniesiony do DLP we Lwowie.

W sierpniu 1939 r. został zmobilizowany i skierowany do Złoczowa, gdzie pełnił funkcję komendanta obrony przeciwlotniczej. Z wycofującym się Wojskiem Polskim przekroczył granicę węgierską i spędził tam kilka miesięcy w obozie nad Balatonem. Na wiosnę 1940 r. uciekł z obozu do Budapesztu, skąd na zlecenie Ambasady Polskiej wyjechał do Bresence, miejscowości położonej w pasie granicznym z Jugosławią, gdzie do upadku Francji pełnił funkcję komendanta punktu przerzutowego osób cywilnych i wojskowych kierowanych do Francji. Po upadku Francji, nie widząc celu dalszego pobytu na Węgrzech i zgodnie ze wskazaniami naszych władz, wrócił do kraju w lipcu 1940 r. Nie chcąc obejmować żadnego urzędowego stanowiska ulokował się w okupowanym kraju w oddalonej od wszelkich środków komunikacyjnych wsi Lipnica w pow. jasielskim i zajął się gospodarką leśną drobnej prywatnej własności oraz sąsiednich wsi Błażkowa i Dąbrówki.

Po wyzwoleniu zgłosił się do służby w lasach państwowych i od 1 II 1945 r. pełnił obowiązki nadleśniczego w Kołaczycach. Od stycznia 1946 r. do 1949 r. pracował jako kierownik Samodzielnego Oddziału Kontroli w DLP w Tarnowie, a od stycznia 1950 r. do marca 1951 r. w Krakowie. Od kwietnia 1951 r. pełnił obowiązki inspektora i st. inspektora w Wydziale Zagospodarowania Lasów DLP w Tarnowie, a później w Przemyśle, a od czerwca 1956 r. do maja 1962 r. głównego inspektora.

Z powodu złego stanu zdrowia, na własną prośbę, od czerwca 1962 r. do maja 1966 r. pracował jako inspektor obwodowy w Biurze Inspekcji tegoż OZLP.

Po przejściu w stan spoczynku, od 1 V 1966 r. do 15 stycznia 1969 r. pracował w niepełnym wymiarze godzin jako adiunkt w nadleśnictwie Żdzary.

Za pracę zawodową został odznaczony w okresie międzywojennym Krzyżem Niepodległości i Srebrnym Krzyżem Zasługi, a w Polsce Ludowej po raz drugi Srebrnym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Zmarły odznaczał się dużą pracowitością, sumiennością w wykonywaniu obowiązków oraz zdolnościami organizacyjnymi i dużymi walorami charakteru, wysoką etyką i kulturą, był nadzwyczaj uczynny i pogodny.

Dobrze zasłużył się lasom. Cześć Jego pamięci.

Adam Tadeusz Urbański